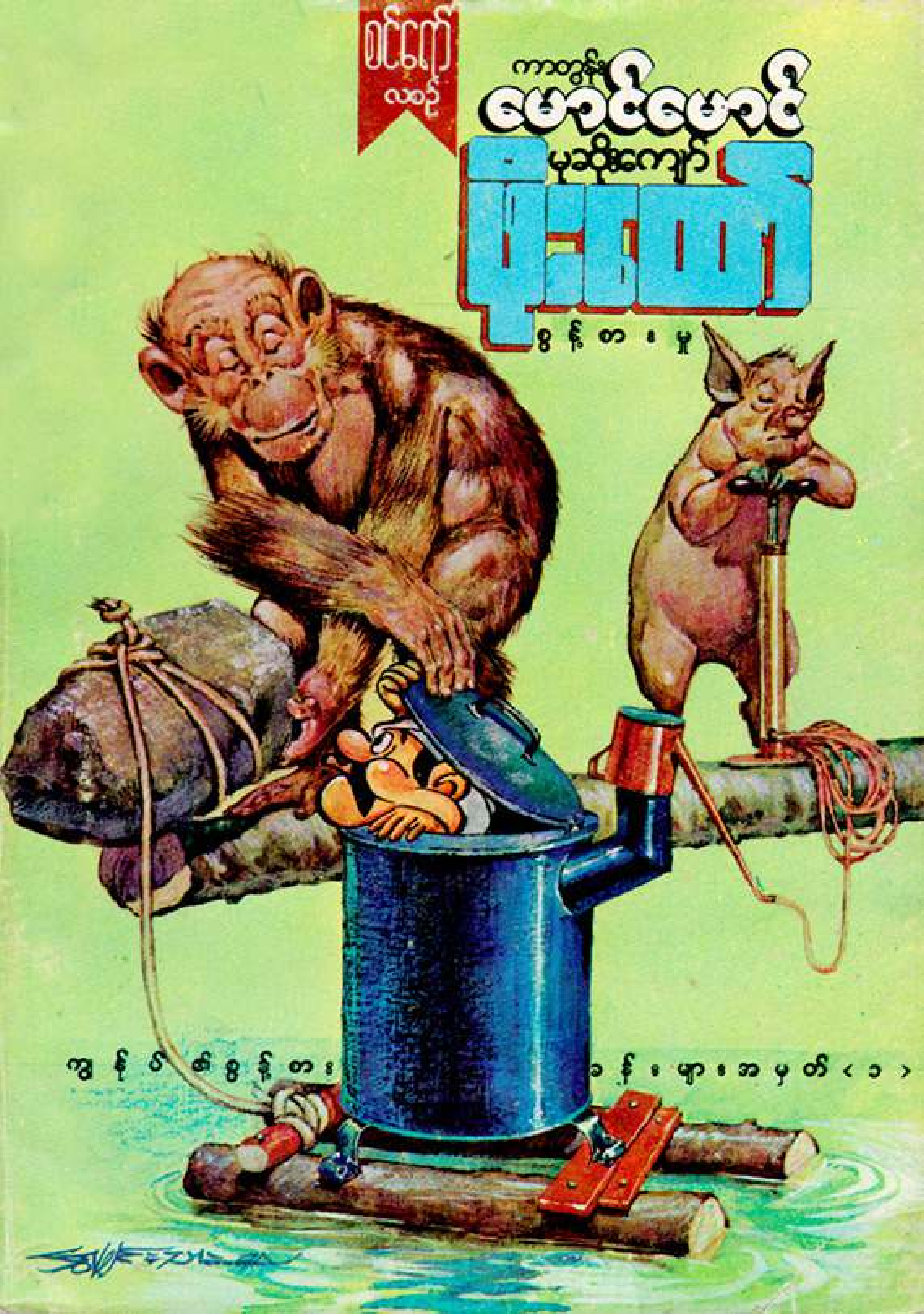

ဝင်းကျော်
ကာတွန်း
မောင်မောင်
မှခိုးကျော်
စွန့်စားမှု
စွန့်စားခန်းများအမှတ် <၁>

ကျွန်ု၏ ဤမှတ်တမ်းကို တစ်နေ့၌
ကျွန်ုပ် မုဆိုးကျော်ပိုးထော်သည်
ရှိုင်ဖယ်ကို ကိုင်တွယ်ကာ မြိုင်လယ်သို့
ထွက်လာခဲ့ပါသည် ဟု ခရပေတော့
မည်။

တောတွင်းရောက်၍ နပ်တစ်ညှစ်ခန့် အကြာတွင်ပင်
ကံကောင်းသည့်ခွေးချော်လဲရင်း အီအီးပုံ
ဟပ်မိသကဲ့သို့ဖြစ်ချေပြီ...
ဟယ်!

ကိုယ်ကလဲ အရင်ဦးနေသမို့ ပစ်ကွင်းကောင်း
ကောင်းလဲ ရခဲ့ရန်...

သည်မှာတင် ဆင်ငနဲ ဖြတ်ကနဲ သိသွားတယ်

ကိုဖိုးထော်တို့က ဒီလိုနေရာမှာ သိပ်လျင်တာ ချိန်သီး
ကို ဆင်နဖူးအလယ်ချိန်လိုက် တယ် တဆက်ထဲ
အသက်အောင့်ပြီး ခလုတ်ကို
အသာလေး ညှစ်လိုက်တဲ့
အခါ....

အခင်း...ဗိုးဇော်တို့ဟာ သိပ်ရျောင်ပေမဲ့ သတိကျတော့ သိပ်ပြီး မေ့တတ်တာကလား...

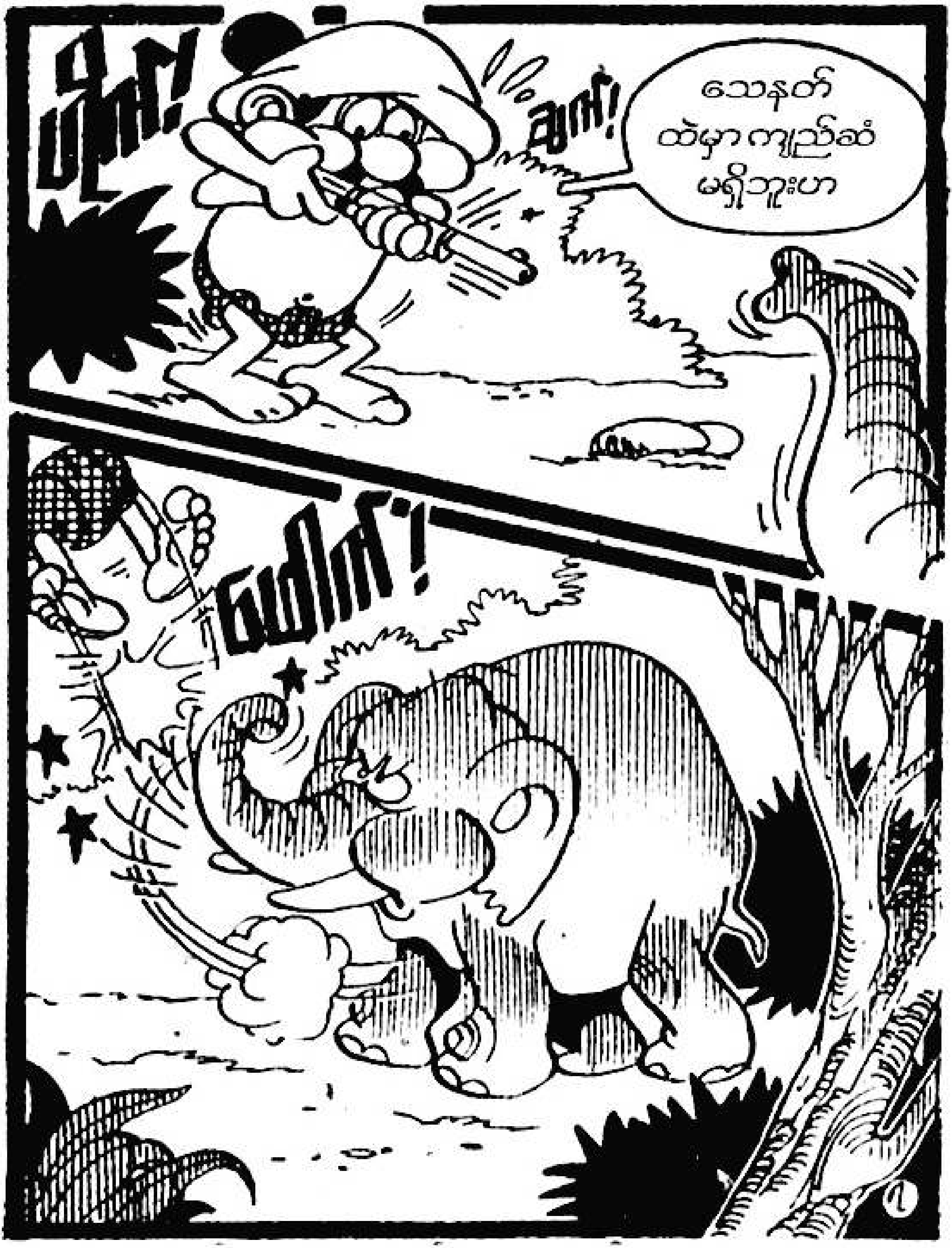

တောက် - ဒီဆင်လက်ဝှေ့ ထိုးသားဖို့ကောင်းတယ်
အဲ အကြံတစ်ခု ရပြီ
ဆင်လာလမ်းကို ထွက်ပြီး ထောင်ချောက် ဆင်ရမယ်

ဟော ဆင်ငနဲ့တော့
လာနေပြီ –ခုနေ
ကြိုးဖြတ်ချလိုက်မယ်

ကိုရွှေဆင်ရေ အေပီစီဆေးပြားရှာထားပေတော့ကွ
မင်းခေါင်းကိုက်တော့မယ်ပေါ့

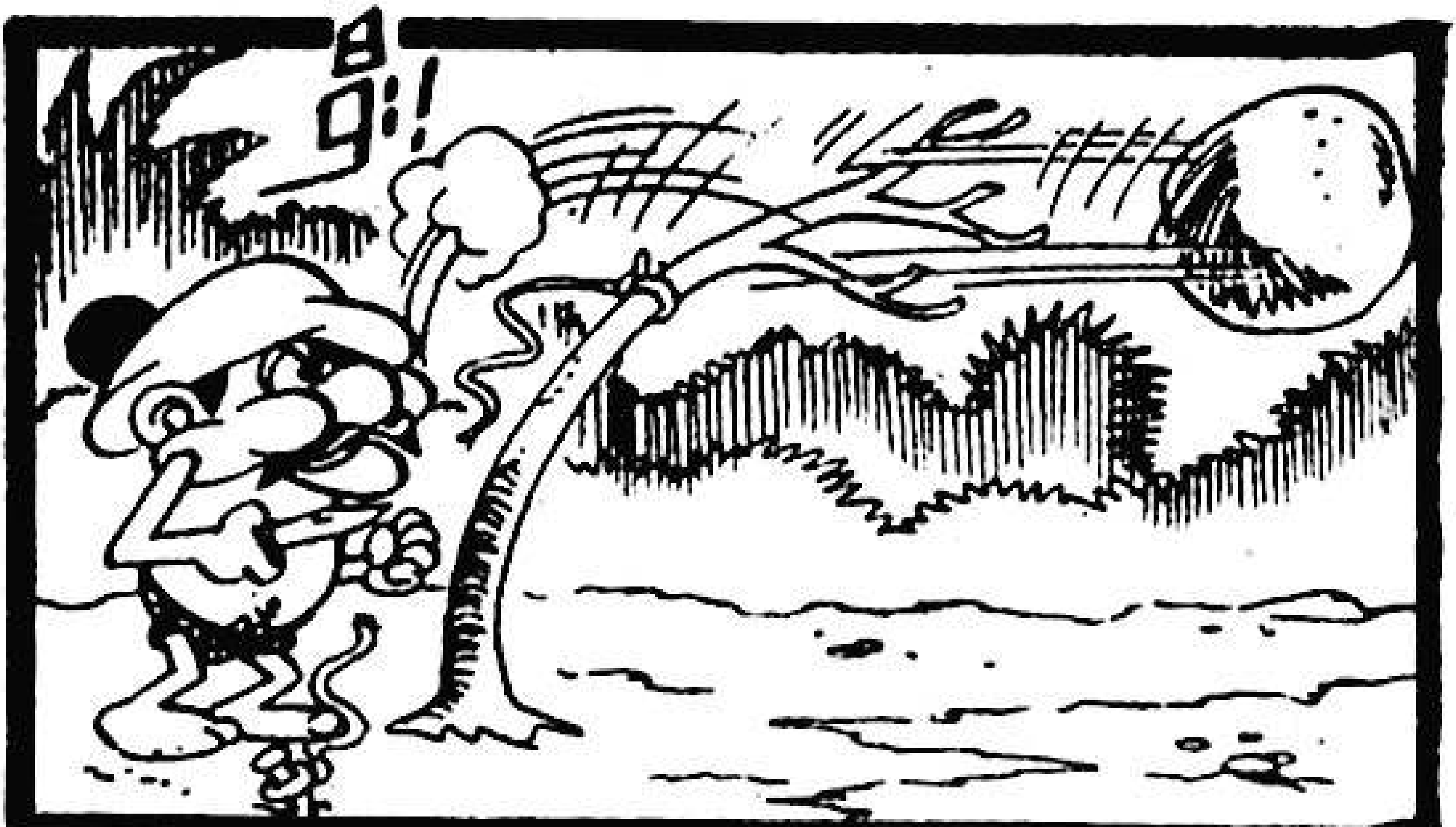

အဲဒီအချိန်မှာပဲ

ဟား!
ငါ့ဒေါင်ချောက်ထဲ ကျသွားပြီကွ ဝိုင်းပြီဟေ့

ကျွန်ုပ်၏ ကျော်ကြားရခြင်း ဂုဏ်သတင်းများတွင် ဤသို့
အပြေးကောင်းသော အရည်အချင်းမှာတစ်ခုအပါအဝင်တည်း ။

အမယ်လေး မောလိုက်တာ အိမ်ပြန်ပြီး အေးအေးဆေးဆေး အနားယူနေ တာပဲ ကောင်းပါတယ်
ပြေးရလွှားရတာနဲ့ ဗိုက်ချောင်နေပြီ ဆာလိုက်တာ–
ကြောင်အိမ်ထဲမှာတော့ အမဲကင်တွေရှိတယ်–

ဟဲ! ကြောင်အိမ် တစ်ခုလုံးဘာစားစရာမှမရှိတော့
ပါလား တစ်ယောက်ယောက်မွှေနှောက်သွားသလိုပဲ

မနက်ကတင် အမဲပေါင်ကြီးတွေ ငါးကင်တွေ
ကြက်ကြော်တွေ ထည့်ထားတာပဲ

ဟင်းဟင်း ဒီတစ်ခါ
သူခိုးငနဲ့လာရင် ဒီမှင်တွေ
နင်းမိမှာပဲ
ဒီတော့မှ-
ခြေရာခံလိုက်ပြီး
ဖမ်းပစ်မယ်
အပြင်ထွက်ပြီး ခဏ
ရှောင်နေမှပဲ-
ကြပ်ခိုးဆိုတဲ့ကောင်
ဘယ်များသွားနေပါလိမ့်
အိမ်မှာကို မရှိဘူး

အမယ် လေလေးတချွန်ချွန်နဲ့ ကိုယ်တော်ကြပ်ခိုး ရှာ
ရှိုးလျှောက်ပြီး ပြန်လာသကိုး

မင်း –အဲဒီလိုသာ အိမ်မှာမကပ်ပဲနေ
အခု အိမ်က အစားအစာတွေ အခိုးခံရပြီလေ–

သူခိုးကိုခြေရာခံမိအောင် ငါဘယ်လိုလုပ်ထားတယ်
ဆိုတာ မင်း ဖြေရမယ်

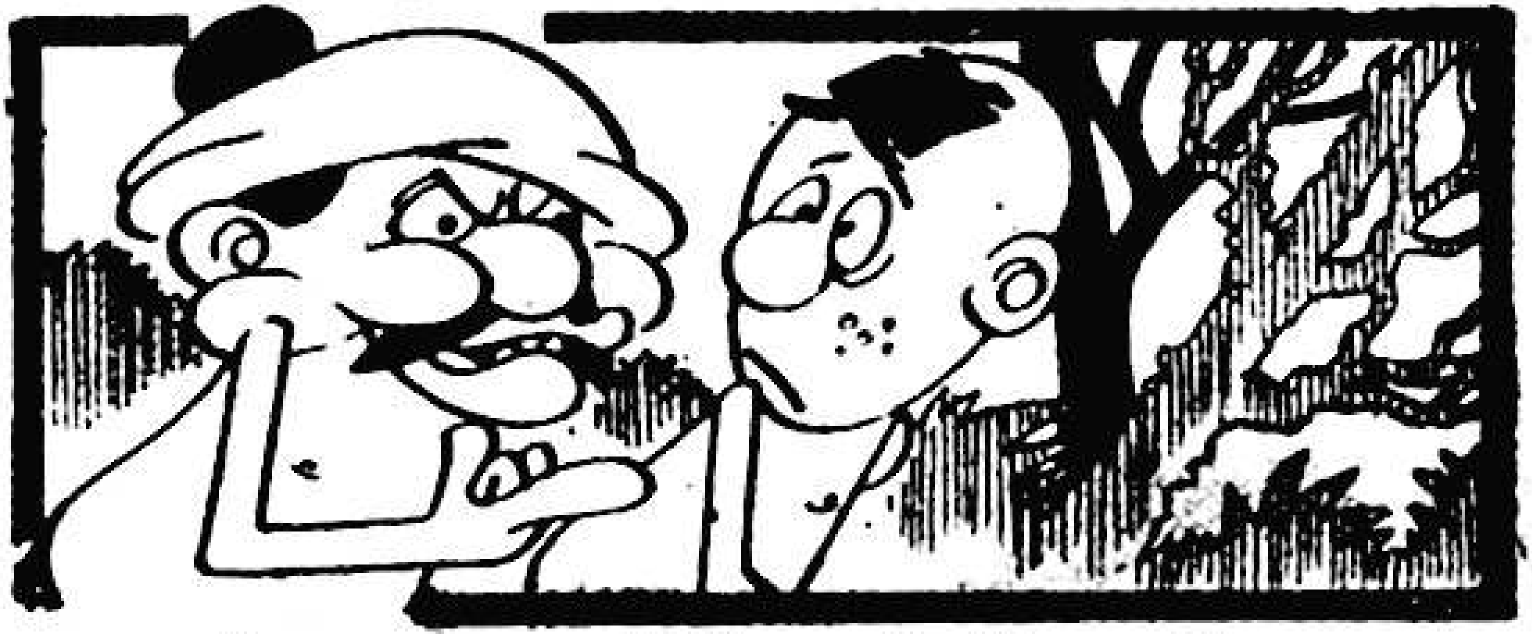

ဟော ဟိုမှာ တွေ့လား -ငါဖြန်းထားတဲ့ မှင်တွေပေါ်
နင်းပြီး သူခိုးခြေရာတွေ ထင်နေတာ

တို့ခြေရာတွေ
နောက်လိုက်ကြ
ရအောင်

ဟော ဟော
သူခိုးခြေရာတွေက
ဟိုဂူထဲ ဝင်သွားပြီကွ
ဘ

သိရော ပေါ့ကွာ